

1. Ví - tej, ví - tej, bo - žské Dí - tě, ne - be, ze - mě ve - le - bí - tě,
svě - ta ši - rou dá - lí zní ti pí - seň chvá - ly, Sy - nu Bo - ží, ne - be - ský Krá - li !

2. K jesličkám tvým poklekáme,
tebe, Boha, vyznáváme.
Jezu Kriste milý,
uděl z nebe síly,
abychom ti vždy věrní byli.

3. Sešli nám své požehnání,
milost tvá ať všechny chrání,
v hodině pak smrti
k sobě rač nás vzítí,
tam kde věčná láska tvá svítí!

T: hymnus Jesu Redemptor, složil sv. Ambrož (+397)
N: KSJ 1863
D: J. Hlucháň 1955

1. Kri - ste, svě - ta Spa - si - te - li, než se hvě - zdy roz - ho - ře - ly,
tys už v krá - se, slávě, mo - ci od vě - ků byl ro - ven O - tci.

2. Jase z jasů Otce svého
naděje jsi tvorstva všeho;
slyš, jak lid ti na kolenou
zpívá chválu zaslouženou.

3. Rozpomeň se, tvůrčí Slovo,
že jsi tělo člověkovo
vzalo z lůna čisté Panny,
abys přebývalo s námi.

4. Dnešní den to dosvědčuje,
rok co rok se opakuje,
že se rodiš, Spáso, v těle
z lásky Boha Stvořitele.

5. Tebe hvězdy, vody, lesy,
zem a všechno pod nebesy
písní nových díky chválí
za čin spásy dokonalý.

6. Ať tím víc, tím horoucněji
lidské chvály k nebi znějí,
neboť krev tvá hřích náš smyla,
naše zrady vykoupila.

7. Jako tobě, Jezu Kriste,
narozný z Panny čisté,
tak i Otci, Duchu sláva
věky věků ať se vzdává.